

**Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag
om statens säkerhetsfond och vissa lagar som har samband
med den**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att en statlig säkerhetsfond inrättas i syfte att trygga stabiliteten i depositionsbankernas verksamhet och deponenternas tillgodohavanden. Till fonden skall höra depositionsbankerna och utländska kreditinstituts filialkontor som mottar depositioner från allmänheten. Varje bank skall dessutom fortfarande höra till respektive bankgrupps egen säkerhetsfond. Statens säkerhetsfond föreslås vara en av de fonder som enligt 83 § riksdagsordningen står under riksdagens garanti.

Av den statliga fondens medel kan stödlån och borgen beviljas affärsbankernas och Postbanken Ab:s säkerhetsfond, sparbankernas säkerhetsfond och andelsbankernas säkerhetsfond. En förutsättning för beviljande av stödlån och borgen är att en eller flera banker som hör till någon av bankgruppernas säkerhetsfonder har råkat i sådana ekonomiska svårigheter att understödslån eller annat understöd behövs för att bankverksamheten och finansieringsmarknadens stabilitet skall kunna tryggas. En förutsättning är dessutom att respektive säkerhetsfonds egna medel inte räcker för ändamålet.

Fonden kan också teckna aktier och andelar

i en bank som hör till den, ställa borgen för lån som banken upptar och bevilja också annat finansieringsstöd, om detta är nödvändigt för att trygga stabiliteten i bankens verksamhet och på finansieringsmarknaden.

Fonden kan uppta lån för sin verksamhet. Lånebeloppet kan, inklusive fondens egna tillgångar och borgensförbindelser, uppgå till högst 20 miljarder mark. Om fondens upplåning och lånevillkoren beslutar statsrådet.

Enligt förslaget skall fonden förvaltas av ett förvaltningsråd, bestående av riksdagens bankfullmäktige, samt av en direktion och en ombudsman. Direktionen skall ha sex medlemmar som representerar finansministeriet, Finlands Bank och bankinspektionen samt de banker som hör till fonden.

Samtidigt föreslås att stadgandena om säkerhetsfond i lagen om depositionsbankernas verksamhet ändras bl.a. så att garantiavgiftens minimibelopp femdubblas och maximibeloppet fördubblas. Dessutom föreslås tekniska ändringar i vissa andra lagar. Dessa ändringar beror på förslaget att inrätta säkerhetsfonden. Lagarna avses träda i kraft så snart de har antagits och blivit stadfästa, dock senast i maj 1992.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida		Sida
ALLMÄN MOTIVERING	3	DETALJMOTIVERING	12
1. Nuläget	3	1. Motivering till lagförslagen	12
1.1. Bankernas ekonomiska situation	3	1.1. Lag om statens säkerhetsfond	12
1.2. Det nuvarande systemet med säkerhetsfonder	3	1.2. Lag om depositionsbankernas verksamhet...	15
1.2.1. Lagstiftning	3	1.3. Lag om utlännings rätt att äga aktier i finsk kreditinrättning och bedriva bankverksamhet i Finland	17
1.2.2. Säkerhetsfondernas verksamhet ...	5	1.4. Lag om skatt på inkomst och förmögenhet och lag angående stämpelskatt	17
1.3. Depositionssäkerheten i vissa länder — en internationell jämförelse	6	2. Ikraftträdande	17
1.3.1. Allmänt	6	3. Lagstifningsordning	17
1.3.2. Sverige	7	LAGTEXTER	18
1.3.3. Norge	7	1. Lag om statens säkerhetsfond	18
1.3.4. Danmark	7	2. Lag om ändring av lagen om depositionsbankernas verksamhet	21
1.3.5. Storbritannien	8	3. Lag om ändring av 18 § lagen om utlännings rätt att äga aktier i finsk kreditinrättning och bedriva bankverksamhet i Finland	22
1.3.6. Tyskland	8	4. Lag om 16 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet	22
1.3.7. Europeiska gemenskaperna	8	5. Lag om ändring av lagen angående stämpelskatt	23
2. Reformens mål och medel	9	BILAGA	24
2.1. Målen	9	Parallelltexter	24
2.2. Medlen	10		
3. Ekonomiska verkningar	11		
3.1. Statskonomiska verkningar	11		
3.2. Verkningarna på bankerna och deras säkerhetsfonder	11		
4. Organisatoriska verkningar	12		
5. Beredning	12		

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläget

1.1. Bankernas ekonomiska situation

Avregleringen av finansieringsmarknaden och den kraftiga konjunkturuppgången efter mitten av 1980-talet ledde till att bankernas balansomsättning växte avsevärt samtidigt som balanssammansättningen påverkades. Omstruktureringen av bankernas medelsanskaffning innebar dels att den utländska skulden växte, dels att medelsanskaffningen på marknadsvillkor ökade. I synnerhet bankcertifikat användes i stor utsträckning. Samtidigt började depositionerna spela en betydligt mindre roll i bankernas medelsanskaffning.

Också bankernas medelsanvändning undergick en förändring. De tidigare centrala marknadskrediternas betydelse minskade i samma mån som valutakrediterna samt omsättnings- och investeringstillgångarna (aktier, masskuldebrevslån och bankcertifikat) fick en ökad betydelse. Som en följd av den lavinartade kredit efterfrågan som avregleringen resulterade i ökade också markkrediterna under den senare hälften av 1980-talet betydligt snabbare än markdepositionerna. Bankerna nödgades således gå ut på penningmarknaden för att finansiera en stor del av sin kreditgivning i mark. Dessutom var kreditgivningen huvudsakligen inriktad på den slutna ekonomiska sektorn, t.ex. finansiering av handel, byggnation och fastighetsverksamhet.

Väststaternas ekonomiska recession, stoppet i östexporten och den åtstramade penningpolitiken ledde i början av 1990-talet till en brant konjunkturedgång i Finlands ekonomi. Bankerna råkade snabbt i svårigheter eftersom de aktieplaceringar de hade gjort under 1980-talets tillväxtår sjönk i värde fr.o.m. mitten av år 1989. Bankernas lönsamhet försämrades också av de höga marknadsräntorna. Samtidigt drabbades de av växande kreditförluster.

Alltsedan år 1989 har hela banksektorns lönsamhet gått ner. De viktigaste orsakerna står att finna i att risker som tagits under tidigare år har fallit ut. De sjunkande aktiekurserna har lett till kännbara placeringsför-

luster och fastighetspriserna har rasat samtidigt som de s.k. oreglerade krediterna och därmed kreditförlusterna har ökat. I slutet av år 1991 hade bankkoncernerna drygt 40 miljarder mark oreglerade tillgodohavanden, dvs. fordringar som inte ger dem ränteintäkter. Kreditförlusterna beräknas år 1991 ha stigit till ca 7 1/2 miljarder mark, vilket är tre gånger mera än år 1990. Kreditförlusterna kommer också under de närmaste åren att vara kännbara, samtidigt som bankerna tvingas vidta rationaliseringsåtgärder för att bevara sin lönsamhet och uppfylla de lagstadgade soliditetskraven.

Närmast på grund av de ökade kreditförlusterna uppvisade allt flera banker negativa rörelseresultat år 1991. Situationen väntas inte bli nämnvärt bättre under de närmaste åren. Bankernas belägenhet kan bli så kritisk att en del av dem eventuellt inte klarar sig utan stödåtgärder, i det fall att den realekonomiska situationen fortfar att vara ogynnsam ännu en längre tid. Att Finlands Bank hösten 1991 måste ta över kontrollen av Sparbankernas Central-Aktie-Bank var en konkret påminnelse om de svårigheter som banksektorn råkat i på grund av de risker de tagit under högkonjunkturen och den efterföljande ekonomiska nedgången.

Försämringen av bankernas ekonomiska situation är inte enbart ett finländskt fenomen. Framförallt i Förenta staterna och Norge har bankernas svårigheter antagit sådana proportioner att det behövs massiva stödåtgärder från den offentliga maktens sida. I Förenta staterna har det varit nödvändigt att trygga deponenternas tillgodohavanden i samband med bankkonkurser. I Norge grundade staten år 1991 en säkerhetsfond för att trygga bankernas fortsatta verksamhet.

1.2. Det nuvarande systemet med säkerhetsfonder

1.2.1. Lagstiftning

Stadganden om säkerhetsfonder finns i 7 kap. lagen om depositionsbankernas verksam-

het (1268/90) som trädde i kraft den 1 januari 1991. Dessa stadganden om säkerhetsfonder motsvarar den tidigare lagen som trädde i kraft år 1970.

Enligt den gällande lagen skall varje depositionsbank att höra till sin bankgrupps gemensamma säkerhetsfond. Affärsbankerna hör till affärsbankernas och Postbanken Ab:s säkerhetsfond. Till den hör i enlighet med lagen om utlånings rätt att äga aktier i finsk kreditinrättning och bedriva bankverksamhet i Finland (684/78) också utländska bankers filialkontor i Finland. Sparbankerna hör till sparbankernas säkerhetsfond och andelsbankerna till andelsbankernas säkerhetsfond. En affärsbank som fungerar som centralpenninginrättning för sparbanker eller andelsbanker kan välja om den vill höra till sparbankernas eller andelsbankernas säkerhetsfond i stället för till affärsbankernas och Postbanken Ab:s säkerhetsfond. Sparbankernas Central-Aktie-Bank hör till sparbankernas säkerhetsfond medan Andelsbankernas Centralbank Ab hör till andelsbankernas säkerhetsfond.

Enligt lagen är syftet med säkerhetsfonden att trygga deponenternas tillgodohavanden. Den kan dessutom stödja medlemsbanker som har råkat i ekonomiska svårigheter, om det är nödvändigt för att säkerställa deras verksamhet.

Säkerhetsfondens stadgar och ändringar i dem skall fastställas av finansministeriet. I lagen nämns vilka bestämmelser som skall ingå i säkerhetsfondens stadgar, bl.a. om grunderna för fastställande av garantiavgifter och användning av fondens överskott.

För säkerhetsfondens förvaltning skall enligt lagen finnas en delegation och en styrelse som utses av delegationen.

Säkerhetsfondens verksamhet baserar sig på årliga garantiavgifter av de banker som hör till fonden. Då bankverksamheten internationaliseras och bankernas möjligheter till risktagning ökar, kan verksamheten vid de banker som hör till samma fond medföra mycket olika slags risker för fonden. Av denna anledning kan garantiavgiften variera för olika banker, i förhållande till riskerna i deras verksamhet. Garantiavgiften kan fastställas t.ex. på basis av depositionsstocken eller bankens soliditetsgrad. Beräkningsgrunderna skall emellertid vara desamma för alla banker som hör till säkerhetsfonden.

För de garantiavgifter som säkerhetsfonden

årligen uppbär fastställs i lagen maximi- och minimibelopp. Garantiavgiftens minimibelopp skall utgöra minst en tiotusendedel och högst en tvåhundrededel av det sammanräknande beloppet av de balansomslutningar som senast har fastställts för de banker som hör till fonden. Jämfört med en enskild banks balansräkning kan garantiavgiften sålunda vara större eller mindre än motsvarande bråkdel av de sammanräknade balansräkningarna.

Bankinspektionen skall godkänna garantiavgiftens belopp. I syfte att säkerställa bankinspektionens påverkningsmöjligheter ges bankinspektionen i lagen rätt att ålägga säkerhetsfonden att höja garantiavgiften, om bankinspektionen anser att den garantiavgift som delegationen har fastställt inte är tillräckligt stor för att deponenternas tillgodohavanden skall kunna tryggas.

Säkerhetsfondens styrelse kan på grunder som bankinspektionen godkänt befria en bank från att betala garantiavgift för en viss tid. Det är inte alltid motiverat att uppbära garantiavgift t.ex. i sådana situationer när en bank på grund av ekonomiska svårigheter har fått understöd ur säkerhetsfonden.

Eftersom avsikten med säkerhetsfonden är att trygga deponenternas tillgodohavanden är det viktigt att säkerhetsfondens medel hålls skilt från de till fonden hörande bankernas medel och att en bank inte kan få tillbaka de medel som den har placerat i fonden, på annat sätt än i form av understödslån och understöd. I enlighet med gällande lag har en bank som hör till säkerhetsfonden inte rätt att göra anspråk på avskiljande av sin andel i fonden eller att överlåta den till någon annan. Andelen i fonden får inte heller hänföras till bankens tillgångar.

Om det ekonomiska läget hos de banker som hör till fonden är stabilt, kan fondens kapital bli större än vad som behövs för att trygga deponenternas tillgodohavanden. Inkasseringen av garantiavgifter kan enligt lagen avbrytas om fondens nettotillgångar utgör minst 1 % av det sammanräknade beloppet av balansomslutningarna för de banker som hör till fonden.

Säkerhetsfondsskyddet omfattar depositioner i finska mark på de konton som erbjuds allmänheten. Det omfattar inte andra kredit- eller finansieringsinstituts depositioner. Inte heller statens depositioner omfattas av skyddet.

Säkerhetsfondsskyddet är såtillvida subsidiärt att tillgodohavandena i första hand skall

betalas ur konkursboets tillgångar då en bank försätts i konkurs. Deponenternas tillgodohavanden skall betalas ur fonden senast då konkursboet har konstaterats vara medellöst eller då det efter konkursdomen har konstaterats att deponenternas tillgodohavanden inte kan betalas ur konkursboet. Eftersom konkursförfarandet ofta tar en rätt lång tid i anspråk, kan deponenternas tillgodohavanden enligt gällande lagstiftning betalas redan under en likvidation eller konkurs. Betalningsgrunderna skall vara desamma för alla depositioner som omfattas av säkerhetsfondsskyddet.

Ur säkerhetsfondens medel kan ges understödslån och understöd. Understödslån eller understöd kan beviljas om en bank som hör till fonden har råkat i sådana ekonomiska svårigheter att det är nödvändigt att bevilja understödslån eller understöd. Fondens styrelse beslutar om beviljande av understödslån eller understöd. Vid fusion mellan banker kan understödslån eller understöd också beviljas den övertagande banken.

Lagen stadgar också om avstående från indrivning av understödslån och återbetalning av understödslån under likvidation eller konkurs. På framställning av styrelsen har säkerhetsfondens delegation rätt att avstå från att indriva ett understödslån, om indrivningen är oskälig för den bank som har mottagit understödslånet. En bank som har fått understödslån kan fortfarande befinna sig i ett så svårt ekonomiskt läge att det inte är motiverat att indriva understödslånet.

En säkerhetsfond skall placera sina medel på ett sätt som tryggar dess likviditet. Således får fondens medel placeras i fastigheter och i aktier och andelar i fastighetssammanslutningar högst till ett belopp som motsvarar 25 procent av fondens balansomslutning, om inte bankinspektionen av särskilda skäl beviljar tillstånd till större belopp. Med fastighetssammanslutningar avses också bostadsaktiebolag. Undantagstillstånd kan behövas t.ex. i situationer då så mycket understöd har beviljats av fondens medel att fondens balansomslutning minskar betydligt.

1.2.2. Säkerhetsfondernas verksamhet

Säkerhetsfondernas sammanräknade säkerhetsfondkapital uppgick i slutet av år 1990 till ca 387 miljoner mark. Säkerhetsfondernas ka-

pitalutveckling i miljoner mark framgår av följande uppställning:

År	Affärsbankerna PSB	Andelsbankerna ACA	Sparbankerna SCAB
1985	73	43	39
1986	89	52	42
1987	109	72	53
1988	138	69	58
1989	173	68	46
1990	227	108	56

De garantiavgifter som fonderna årligen uppstår skall enligt lagen sammanlagt utgöra minst 0,1 promille och högst 5 promille av det sammanräknade beloppet av de balansomslutningar som senast har fastställts för de banker som hör till fonden. För utländska bankers filialkontor i Finland är avgiftsgrunden på motsvarande sätt summan av allmänhetens depositioner i filialkontoret.

Beloppet av de garantiavgifter som säkerhetsfonderna inkasserar har tidigare i allmänhet motsvarat endast den lagstadgade miniminivån. Först under de senaste åren har de till spar- och andelsbanksgrupperna hörande bankernas svårigheter gjort det nödvändigt att höja garantiavgiften så att den överstiger miniminivån.

Utvecklingen av fondernas garantiavgiftsprocent framgår av följande uppställning:

År	Affärsbankerna PSB	Andelsbankerna ACA	Sparbankerna SCAB
1985	0,10	0,15	0,10
1986	0,10	0,15	0,15
1987	0,10	0,54	0,15
1988	0,10	0,54	0,15
1989	0,10	0,60	0,15
1990	0,10	0,80	0,20
1991	0,10	3,08	0,80

Säkerhetsfondernas har under den tid deras verksamhet varit lagstadgad inte behövt ersätta deponenters tillgodohavanden. Spar- och andelsbankernas fonder har däremot beviljat banker som råkat i svårigheter och övertagande

banker vid fusioner understöd och understödslån. Affärsbankernas och Postbanken Ab:s säkerhetsfond har inte behövt bevilja sina medlemsbanker understöd eller understödslån. T.ex. åren 1988-1990 beviljade sparbänkernas säkerhetsfond sammanlagt 73,4 miljoner mark i understöd. Andelsbankernas säkerhetsfond beviljade 224,7 miljoner mark i understöd.

Utvecklingen av säkerhetsfondernas sammanräknade understöd och understödslån i miljoner mark framgår av följande uppställning:

År	Affärsbankerna PSB		Andelsbankerna ACA		Sparbankerna SKAB	
	Under- stöd	Under- stöds- lån	Under- stöd	Under- stöds- lån	Under- stöd	Under- stöds- lån
1985	0	0	0	4	1	0
1986	0	0	0	0	13	0
1987	0	0	27	7	6	0
1988	0	0	57	0	14	0
1989	0	0	83	0	39	0
1990	0	0	84	0	32	0

Säkerhetsfondernas verksamhet har inte baserat sig på en hög fonderingsgrad utan snarare på gemensamt ansvar och förebyggande av bankkonkurser, framförallt genom styrning av fusionsutvecklingen när det gäller svaga banker.

1.3. Depositionssäkerheten i vissa länder — en internationell jämförelse

1.3.1. Allmänt

Det finns stora skillnader mellan olika länders depositionssäkerhetssystem. EG-länderna strävar efter att samordna sina system, dels strukturellt och dels i relation till utomstående länders banker. År 1986 gav EG en rekommendation som går ut på att skapa ett depositionsskyddssystem i varje medlemsland. I fråga om verksamhetsformerna och omfattningen lämnar rekommendationen emellertid ett relativt stort spelrum.

Flera länder har frivilliga depositionsskyddssystem som upprätthålls av branschorganisationer. Medlemskap i dessa är dock oftast obligatoriskt och lagstadgat. Åtminstone i Spanien, Italien och Tyskland är medlemskap frivilligt. Trots frivilligheten är alla banker med i systemet t.ex. i Spanien.

Om medlemskap är obligatoriskt är det i

allmänhet också lagstadgat, men t.ex. i Belgien, Österrike, Luxemburg och Frankrike är medlemskap obligatoriskt genom avtal eller motsvarande arrangemang. Den offentliga maktens insats i systemens administration varierar. En avgörande faktor är i allmänhet om samarbetsbasen är offentlig eller privat.

När det gäller systemens verksamhetsformer är det i finansieringshänseende möjligt att särskilja tre huvudtyper.

1) De fonderande systemen, inom vilka de erforderliga medlen huvudsakligen på förhand samlas in hos medlemsbankerna.

2) De solidariska ansvarssystemen, inom vilka ersättningskostnaderna samlas in efter varje ersättningsfall.

3) Försäkringsverksamhet.

De fonderande systemen är allmänna, men t.ex. systemen i Holland, Italien, Österrike, Frankrike och Schweiz är baserade på efter-skottsfinansiering. Typiska försäkringssystem är de som tillämpas i Japan och Förenta staterna.

Bankernas placeringar i systemen är i regel räntefria.

Den offentliga maktens direkta stöd vid finansieringen av systemen förekommer i allmänhet endast i form av centralbankens stödåtgärder i syfte att stabilisera finansieringsmarknaden. Inom Spaniens, Japans, Kanadas, Norges och Danmarks system spelar staten emellertid en central roll som garant för systemet.

I flera länder omfattas valutadepositioner inte av skyddet. Däremot täcker nästan alla länders system i allmänhet sådana depositioner som utländska bankers filialkontor har i hemlandet (host country rule). Det är å andra sidan ovanligt att skyddet omfattar inhemska bankers filialkontor i utlandet (home country rule). Endast Österrikes, Norges och Tysklands system är enligt en några år gammal undersökning uppbyggda på en sådan grund.

I nästan alla länder har depositionsskyddets omfattning begränsats genom att en maximigräns eller en självriskandel eller båda har fastställts för ersättningarna. Begränsningen räknas i allmänhet per kund eller bank. Depositionsskyddet har ofta också begränsats per kund. Bankernas depositioner omfattas i allmänhet inte av skyddet. I vissa länder har begränsningar uppställts också för andra juridiska personer. Vidare har depositionsskyddet

på sina håll beträffande fysiska personer begränsats t.ex. i det fall att de hör till en banks beslutande organ.

1.3.2. Sverige

Sverige har inget fungerande lagstadgat och obligatoriskt säkerhetsfondsystem. Sparbankerna har en liten frivillig fond. Ett nytt depositionsskyddssystem planeras som bäst.

De förändringar som skett på finansieringsmarknaden har på senaste tid ökat bankernas kreditförluster också i Sverige. Kreditförlusterna beräknas överstiga 20 miljarder kronor år 1991. Av den anledningen har staten varit tvungen att stödja bankerna. T.ex. hösten 1991 garanterade staten ett stort stödlån för att förbättra Sparbanken Förstas soliditet.

1.3.3. Norge

Norges affärsbanker och sparbanker har egna säkerhetsfonder som kan bevilja lån och understöd och dessutom ställa borgen för fondernas medlemsbanker. Fondernas verksamhet finansieras med medlemmarnas årsavgifter.

De norska bankerna och deras säkerhetsfonder har haft svårigheter de senaste åren. Svårigheterna har tvingat Norge att förnya sitt säkerhetsfondsystem och se över bankernas verksamhetsförutsättningar. Bankernas kreditförluster år 1990 översteg 13 miljarder kronor. Åren 1987—1990 översteg de sammanlagda kreditförlusterna, dvs. 35 miljarder kronor, det sammanlagda driftsbidraget för motsvarande tid. Nästan alla de största bankerna har varit tvungna att förlita sig på stödfinansiering utifrån. Situationen blev i slutet av år 1990 så tillvida problematisk också med avseende på säkerhetsfondsystemet, att fondernas medel var på upphällningen. Staten inrättade därför i början av år 1991 en statlig säkerhetsfond för att garantera säkerhetsfondernas verksamhet. Som startkapital beviljades fonden 5 miljarder norska kronor.

Affärsbankernas säkerhetsfond grundades år 1961. Medlemskap i fonden är obligatoriskt, också för utländska bankers filialkontor. Fonden är en självständig sammanslutning som leds av en styrelse med sju medlemmar. Fon-

dens årsavgift är 1,5 promille av depositionerna och maximinivån är 2 procent av depositionsstocken.

Också sparbankernas säkerhetsfond i den nuvarande formen grundades år 1961. Medlemskap i fonden är obligatoriskt. Fonden administreras på samma sätt som affärsbankernas säkerhetsfond. Fondens årsavgift är 0,5 promille. Årsavgiften kan uppbäras tills fonden uppgår till 1,5 promille av utlåningen.

Medlemmar i statens säkerhetsfond är affärsbankernas och sparbankernas säkerhetsfonder. Fonden är ett offentligt samfund. Dess uppgift är att på specialvillkor bevilja affärsbankernas och sparbankernas säkerhetsfonder stödlån.

Stödlånevillkoren kan gälla såväl den låntagande säkerhetsfonden och dess funktioner som en bank som drar nytta av lånet. Enligt säkerhetsfondlagen kan villkoren avse bl.a.

- stödlånets form och användning,
- sänkning av aktiekapitalet och begränsning av vinstutdelningen,
- förstärkning av kapitalbasen och andra motsvarande saneringsåtgärder,
- byte av bankens ledning och förtroendevalda och
- återbetalningen av stödlånet.

Den statliga fonden kan före utbetalningen av stödlånet utse högst två medlemmar till direktionen för den säkerhetsfond som beviljas stödlån.

De för fondens verksamhet erforderliga medlen beviljas av riksdagen (stortinget). Fonden är en självständig juridisk person som leds av en för tre år i sänder vald styrelse med tre medlemmar. Fonden verkar i samband med Norges centralbank.

Bank-, försäkrings- och värdepappersdelegationen och Norges Bank utser var sin representant som utan rösträtt deltar i direktionens möten som rådgivare.

Fonden kan avstå från sina fordringar endast med riksdagens samtycke.

Staten grundade i mars 1991 en ny fond, dvs. statens bankinvesteringsfond. Avsikten är att denna fond skall förstärka bankernas kapital med statliga budgetmedel.

1.3.4. Danmark

I Danmark stiftades en lag om en depositionssäkerhetsfond år 1987. Tidigare hade bankernas ekonomiska problem skötts i samarbete

mellan bankerna och centralbanken, närmast genom styrning av fusionsutvecklingen och andra omorganiseringar inom banksektorn.

Syftet med lagen om depositionssäkerhetsfonden är att trygga deponenternas fordringar då en bank råkar i ekonomiska svårigheter. De direkta orsakerna till att det nya systemet skapades var de svårigheter som Kronebanken och ett par mindre banker nyligen hade råkat i. Dessutom ville man följa EG:s rekommendation om ett depositionssäkerhetssystem.

Enligt lagen är depositionssäkerhetsfonden ett privat rättsligt, självständigt samfund. Medlemskap är obligatoriskt för depositionsbanker och -kassor, utländska bankers filialkontor och vissa sådana bankirföretag som har rätt att ta emot depositioner från allmänheten. Målsättningen är att fondens kapital skall uppgå till minst tre miljarder kronor. Den högsta årsavgiften fastställdes till två promille av depositionerna. Om fonden blir tvungen att uppta lån för sin verksamhet kan den beviljas statsborgen.

Depositionsskyddet har begränsats bl.a. så att det inte omfattar depositioner mellan bankerna och inte heller s.k. insiderdepositioner. För depositionsersättningar har fastställts en övre bank- och deponentbunden gräns (250 000 DKR). Från ersättningen dras av deponentens ansvar gentemot banken.

De administrativa utgifterna för fonden betalas av fondens medel. Fonden administreras av en direktion med fem medlemmar som väljs av industriministeriet för tre år i sänder.

1.3.5. Storbritannien

Storbritanniens depositionsskyddssystem (Deposit Protection Scheme) skapades år 1982. Systemets tillkomst kan dateras till det brytningsskede och den kris som bankväsendet genomgick i slutet av 1970-talet. Systemet förverkligades med stöd av banklagen år 1979. Lagen förutsätter att alla banker som fått koncession betalar in sin andel till en depositionsskyddsfond. Maximivgiften är fastställd till 0,3 procent av depositionsstocken. Dessutom finns det en möjlighet att ta in tilläggsfinansiering i det fall att fondens kapital sjunker under den avtalade nivån. Depositionsskyddet omfattar varken bankernas interna depositioner eller s.k. insiderdepositioner. Skyddet gäller enbart depositioner i pund.

Systemet inbegriper utländska bankers filialkontor i Storbritannien, men däremot inte brittiska bankers filialkontor utomlands.

1.3.6. Tyskland

Det tyska systemet bygger på frivillighet. Affärsbankerna började år 1966 inom Tysklands bankförening organisera säkerhetsfundsverksamhet. Senare har motsvarande system skapats också för sparbankerna och andelsbankerna. Det fonderande systemet är av en rätt anspråkslös storleksklass.

Medlemskap är inte obligatoriskt. Fonden byggs upp med årsavgifter som utgör ca 0,3 promille av depositionerna. Dessutom finns det en möjlighet att debitera tilläggsavgifter. En internationell jämförelse visar att depositionsskyddets täckningsgrad är rätt god. Systemet är emellertid inte så dimensionerat att det har resurser för kriser som involverar flera och/eller stora banker.

1.3.7. Europeiska gemenskaperna

EG-kommissionens rekommendation från år 1986 syftar till att skapa ett nätverk av depositionssäkerhetssystem som täcker hela EG. Enighet har inte ännu uppnåtts om hur systemen skall harmoniseras. Öppna frågor är bl.a. hur omfattande och täckande systemen skall vara samt hur den skyddade inlåningen skall definieras.

Direktiv om depositionsskyddet är under beredning. Enligt EG-kommissionens direktivförslag skall en medlemsstat vars kreditinstitut verkar på koncessionbasis säkerställa att varje bank hör till medlemsstatens gällande system, vilket täcker också de depositioner som bankens filialkontor har i andra medlemsstater. Ett filialkontor kan också höra till stationeringsortens system om det skydd detta erbjuder deponenterna är bättre än skyddet i bankens hemstat. Deponenterna skall ges tillräcklig information om skyddets existens. Informationen skall ges åtminstone på stationeringslandets språk.

Depositionsskyddet kan begränsas så att det per bank och kund uppgår till minst 15 000 ecu. Vissa typer av depositioner omfattas inte av skyddet eller också kan de åtnjuta ett svagare skydd. Det är då fråga om individuella

depositioner på bättre villkor än normalt, s.k. insiderdepositioner samt depositioner i form av innehavarskuldebrev. Direktivet utgör emellertid inte något hinder för upprätthållande av bättre skyddssystem. Systemens egenskaper får inte utnyttjas vid marknadsföring av depositioner. Ersättningarna skall betalas inom tre månader.

2. Mål och medel

2.1. Målen

De finländska bankernas sammanlagda egna kapital översteg i slutet av år 1991 med närmare 10 miljarder mark den lägsta soliditet som förutsätts i lagen om depositionsbankernas verksamhet. Eftersom bankerna uppvisar betydande variationer i fråga om den faktiska respektive lägsta soliditeten, har vissa banker en relativt begränsad förmåga att klara förluster. Bankernas försvårade ekonomiska situation kan leda till att bankerna stramar åt sin kreditgivning för att därigenom minska sina balansslutningar och kunna uppfylla soliditetskraven. Eftersom bankerna hos oss spelar en synnerligen viktig roll som förmedlare av finansiering, kan en kraftig inskränkning av kreditgivningen fördjupa och förlänga den ekonomiska recessionen och således ytterligare försvåra bankernas ställning. Detta vore ägnat att hos deponenterna och utländska placerares skapa ovisshet om huruvida deras fordringar är tryggade och därmed hota finansieringsmarknadens stabilitet.

I Finland tryggas finansieringsmarknadens stabilitet genom bankernas säkerhetsfonder och genom Finlands Banks garantier för bankernas likviditet. Säkerhetsfonderna skall skydda banksystemet genom att upprätthålla deponenternas förtroende och genom att förebygga depositionsflykt. I praktiken har detta i Finland skötts så att säkerhetsfonderna bistår banker som råkat i svårigheter för att trygga deras verksamhet. Avsikten med säkerhetsfonderna är dessutom att vid behov, genom de till dem hörande bankernas solidariska ansvar, hindra att deponenterna förlorar sina pengar om en bank går i konkurs. I en situation där hela banksektorns lönsamhet försvagas samtidigt finns det emellertid inte fulla garantier för att säkerhetsfonderna, som hos oss har relativt

anspråkslösa resurser, kan uppfylla sina förpliktelser under alla förhållanden.

Det är i sista hand den offentliga makten som måste vidta åtgärder för att trygga en stabil finansieringsmarknad. Bankerna, som förmedlar finansiering till hushållen och företagen och således till hela samhällsekonomin, spelar således en så central roll i vårt land att de inte kan tillåtas bli ställda inför oövervinneliga svårigheter. På en centraliserad bankmarknad av den typ vi har i Finland kan följderna bli att bankerna ökar sin risktagning, eftersom åtminstone de stora bankerna kan tänkas känna sin existens tryggad av den offentliga makten, oberoende av vilka risker de tar.

Svagheter i det nuvarande säkerhetsfondssystemet kan sammanfattas i följande punkter:

1. Fonderna kan med säkerhet klara av endast mindre bankers svårigheter. Detta beror på att fonderna är små i förhållande till depositionerna. Det finns inga garantier för att det delvis på frivillighet baserade systemet fungerar, om hela banksektorn råkar i svårigheter.

2. Den offentliga makten måste i praktiken delta i tryggheten av deponenternas ställning, utan att i nämnvärd utsträckning kunna ingripa i säkerhetsfondernas eller de understödda bankernas verksamhet. Detta kan minska bankernas intresse för att utveckla fondsystemet.

3. Den gällande lagstiftningen definierar inte tillräckligt exakt säkerhetsfondernas ersättningskyldighet och den offentliga maktens betydelse som garant för säkerhetssystemet. Det har å andra sidan inte varit nödvändigt att testa det nuvarande systemet i en konkurssituation.

4. Säkerhetsfondernas garantiavgifter har inte graderats enligt bankverksamhetens risknivå. Detta kan öka bankernas risktagning.

5. Det nuvarande systemet är inte ägnat att i någon nämnvärd utsträckning dämpa bankernas risktagning och det främjar inte heller riskuppföljningen. Systemet kan däremot leda till en ökning av den allmänna risktagningen.

Reformeringen av säkerhetsfondssystemet på det sätt som föreslås är ägnat att minska svagheter i det nuvarande systemet, precisera deponenternas ställning och klarlägga den offentliga maktens ansvar för finansieringsmarknadens stabilitet. Dessutom innebär reformen att bankernas hindras att råka i situationer som tvingar dem att vidta åtgärder som kan få

avsevärda negativa samhällsekonomiska verkningar. Syftet med förslaget är att vid sidan av de nuvarande bankgruppsrelaterade säkerhetsfonderna skapa en statlig fond som i sista hand bygger på offentlig finansiering och som tillsammans med bankernas säkerhetsfonder och Finlands Bank tryggar deponenternas tillgodohavanden samt depositionsbankernas och finansieringsmarknadens stabilitet.

2.2. Medlen

Förslaget går ut på att det för trygghandlet av stabiliteten i depositionsbankernas verksamhet och deponenternas tillgodohavanden skall inrättas en för depositionsbankerna gemensam statlig säkerhetsfond. Medlemskap i fonden skall vara obligatoriskt för alla depositionsbanker och i Finland verksamma utländska bankers filialkontor som tar emot depositioner. Bankgruppernas egna säkerhetsfonder kommer emellertid att kvarstå med i stort sett oförändrade uppgifter. Den statliga fondens uppgift blir att trygga deponenternas tillgodohavanden och kontinuiteten i bankernas verksamhet och därmed finansieringsmarknadens stabilitet.

Det är motiverat att hålla kvar bankernas säkerhetsfonder, inte bara med beaktande av skillnaderna mellan bankgrupperna utan också med tanke på dessa fonders primära ansvar när det gäller att trygga bankernas verksamhet och deponenternas tillgodohavanden. Det är dessutom motiverat att vid sidan av den statliga fonden bibehålla bankgruppernas solidariska ansvar. Inom spar- och andelsbankgrupperna har säkerhetsfonderna av tradition haft av prövning beroende understödsuppgifter som är av en särskild betydelse för hela bankgruppens risktagningsförmåga och interna styrfunktioner.

Statens säkerhetsfond kan enligt förslaget på ansökan bevilja bankernas säkerhetsfonder stödlån eller borgen, om en eller flera av de banker som hör till en fond har råkat i sådana ekonomiska svårigheter att det med tanke på trygghandlet av bankens verksamhet och finansieringsmarknadens stabilitet föreligger ett behov att bevilja understöd eller understödslån och säkerhetsfondens egna tillgångar inte räcker för ändamålet. Den statliga fonden kan också bevilja en till fonden hörande bank annat understöd, om detta är nödvändigt för att trygga bankens verksamhet och finansierings-

marknadens stabilitet. Den statliga fonden kan uppställa vissa villkor för sitt stöd, både när det gäller den stödtagande säkerhetsfonden och bankernas verksamhet. Innan stödet beviljas skall fonden begära Finlands Banks och bankinspektionens utlåtanden om stödåtgärderna.

Om den statliga fonden beviljar lån eller någon annan form av stöd som skall återbetalas, skall det indrivas med ränta antingen hos respektive banks säkerhetsfond eller hos bankens själv. Riksdagen kan emellertid besluta att ett stödlån helt eller delvis lämnas oindrivet.

Den statliga fonden skall enligt förslaget hos varje medlemsbank uppbära en årsavgift vars maximibelopp fastställs i lag. Fonden skall emellertid inte att öka sitt kapital genom fondering. Fonden tillgångar skall räcka för dess administrationsutgifter samt för mindre, plötsliga understödsbehov. Årsavgiften kan således hållas låg. Årsavgiften skall enligt förslaget basera sig på de risker som är förenade med de enskilda medlemsbankernas fordringar och placeringar samt på deras egna kapital och balansomslutningar.

Eftersom den statliga fonden inte eftersträvar något betydande fonderat kapital och eftersom bankernas säkerhetsfonder för närvarande inte har tillräckliga kapital i händelse av större problem, är det motiverat att bankerna på sikt ökar sina fonder avsevärt. Därför föreslås att den minsta garantiavgiften till bankernas säkerhetsfonder femdubblas och den högsta dubblas. Dessutom föreslås garantiavgiften bli riskvägd. Säkerhetsfonderna får emellertid fortsättningsvis enligt vad bankinspektionen godkänner fastställa garantiavgiftens storlek och grunder. Bestämmningsgrunden skall vara densamma för alla banker som hör till fonden.

Den statliga fonden skall enligt förslaget kunna uppta lån för sin verksamhet om dess egna tillgångar inte räcker för de stödåtgärder som behövs. Fondens egna tillgångar och lån kan utan att riksdagen fattar ett särskilt beslut om saken uppgå till sammanlagt högst 20 000 miljoner mark. Om fondens upplåning och lånevillkoren beslutar statsrådet. Eftersom det inte är meningen att i någon större utsträckning öka den statliga fondens kapital genom fondering av årsavgifter, skall dess understödssverksamhet i allmänhet finansieras med upplåning från Finlands Bank eller upplåning på den inhemska och utländska kapitalmarknaden. Om fondens tillgångar inte räcker

för låneräntor och amorteringar eller andra omkostnader, skall det bristande beloppet tas av ett anslag i statsbudgeten.

Efter den ändring av regeringsformens VI kapitel som träde i kraft den 1 mars 1992 kan utanför statsbudgeten stående fonder som tidigare avsågs i 66 § regeringsformen inte längre inrättas. Statens säkerhetsfond är en sådan under riksdagens garanti stående fond som avses i 83 § riksdagsordningen. Den förvaltas av ett förvaltningsråd, en direktion och en ombudsman. Finlands Bank och bankinspektionen biträder vid behov fonden.

Fondens förvaltningsråd utgörs av riksdagens bankfullmäktige. Förvaltningsrådet skall bl.a. övervaka fondens förvaltning och verksamhet samt utse och entlediga direktionsens medlemmar. Dessutom skall förvaltningsrådet godkänna fondens stadgar samt framställa hos statsrådet om upptagande av lån för fondens verksamhet.

Direktionen består av sex medlemmar. Av dem representerar tre finansministeriet, Finlands Bank och bankinspektionen samt tre bankerna. I denna sammansättning fastställer direktionen bl.a. årsavgiften. För att trygga bankkonkurrensen och ett jämlikt bemötande av bankerna samt för att det skall vara möjligt att beakta jävssynpunkter, föreslås att inom direktionen inrättas en sektion med tre medlemmar som representerar finansministeriet, Finlands Bank och bankinspektionen. Sektionen beslutar framförallt om fondens understödslån och övriga stödåtgärder.

3. Ekonomiska verkningar

3.1. Statsekonomiska verkningar

Den självständiga offentligträttsliga statliga säkerhetsfond som föreslås bli inrättad är en sådan under riksdagens garanti stående fond som avses i 83 § riksdagsordningen. Den omfattas inte av statens budget- och kassahushållning. Fonden skall sköta sin förmögenhet självständigt. Det är inte meningen att den nya fonden skall ta in mera än den behöver för att klara sina förvaltningsutgifter och löpande rutiner. Fonden skall finansiera sina stödåtgärder huvudsakligen genom att ta upp lån i hemlandet eller utomlands.

De medel som statens säkerhetsfond behöver för amorteringar och räntor skall den uppbära

hos de säkerhetsfonder som fått stödlån och hos de banker som direkt fått understöd i form av lån. Med hänsyn till den rådande ekonomiska situationen är det uppenbart att om det överhuvudtaget blir nödvändigt att kanalisera större lån via statens säkerhetsfond, så kommer låntagarna att behöva en lång tid för återbetalningen av stödlånen till fonden. Det blir sannolikt fråga om en långsammare tidtabell än den inom vilken fonden själv måste betala räntorna och amorteringarna på lånen. För en enskild stödtagande bank kan det vara svårt att utan en lång betalningstid återbetala ens en del av stödet. Detta betyder i praktiken att staten måste bereda sig på att sköta den statliga fondens betalningsåtaganden genom att under flera års tid ta upp budgetanslag för ändamålet. De låneräntor och amorteringar som senare uppbärs hos statens säkerhetsfond skall inkomstföras till staten på det sätt som statsrådet beslutar.

Fonden föreslås bli befriad från skatt på inkomst och förmögenhet samt stämpelskatt. Av säkerhetsfondens rätt att uppta lån hos de banker som hör till den följer att fordringsbevis som säkerhetsfonden utfärdar till bankerna befrias från stämpelskatt.

3.2. Verkningar på bankerna och deras säkerhetsfonder

Bankgruppernas säkerhetsfonder är skyldiga att för tryggande av deponenternas tillgodohavanden årligen inkassera en garantiavgift som skall utgöra mellan 0,10 promille och 0,5 procent av depositionsbankernas senast fastställda sammanräknade balansomslutningar. Bankinspektionen fastställer den årliga avgiften till säkerhetsfonderna.

År 1991 insamlades 0,10 promille (affärsbankernas och Postbanken Ab:s säkerhetsfond), 0,80 promille (sparbankernas säkerhetsfond) och 3,08 promille (andelsbankernas säkerhetsfond) av de senast fastställda sammanräknade balansomslutningarna, dvs. sammanlagt 657 miljoner mark.

Det är meningen att beloppen för de årliga garantiavgifterna skall höjas för att säkerhetsfonderna bättre skall kunna trygga deponenternas tillgodohavanden samt sina övriga förpliktelser som följer av den ändring av lagen om depositionsbankernas verksamhet som föreslås i denna proposition. Bankernas ekono-

miska situation är dock sådan att någon drastisk ökning av säkerhetsfondernas tillgångar inte är att vänta — ökningen kommer att ske successivt.

Förvaltningen av statens säkerhetsfond kommer inte att försäkra några betydande kostnader.

4. Organisatoriska verkningar

Enligt förslaget skall en ombudsman utses för att sköta den nya fondens praktiska angelägenheter. Ombudsmannen skall sköta uppdraget som bisyssla. Beredningen av fondens understödsbeslut sköts av Finlands Bank och bankinspektionen.

5. Beredning

Propositionen har beretts av en arbetsgrupp

som finansministeriet tillsatte den 25 november 1991. Arbetsgruppen har i sitt arbete beaktat riksdagens yttrande i sitt svar på regeringens proposition med förslag till lagstiftning om depositionsbanker, enligt vilket riksdagen förutsätter att regeringen reder ut om de säkerhetsfonder och övriga arrangemang som avses i lagen om depositionsbankernas verksamhet är tillräckliga för att trygga deponenternas tillgodohavanden. Arbetsgruppen hörde i beredningskedet företrädare för bankgrupperna. Förslaget har varit på remiss hos riksdagens bankfullmäktige, Finlands Bank, bankinspektionen, Bankföreningen i Finland r.f., Sparbanksförbundet r.f., Andelsbankernas Centralförbund r.f., affärsbankernas och Postbanken Ab:s säkerhetsfond, sparbankernas säkerhetsfond och andelsbankernas säkerhetsfond.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Lag om statens säkerhetsfond

1 §. *Fondens uppgift.* I syfte att trygga depositionsbankernas stabilitet och deponenternas tillgodohavanden inrättas statens säkerhetsfond, i lagen benämnd fonden, som i rättsligt hänseende är självständig och i enlighet med 83 § riksdagsordningen står under riksdagens garanti. Fonden är gemensam för alla depositionsbanker samt för utländska kreditinstituts filialkontor som tar emot deponitioner. I lagen benämns vardera kategorin bank. Medlemskap i fonden är obligatoriskt. Dessutom skall en bank alltjämt höra till den säkerhetsfond för sin egen bankgrupp som avses i 7 kap. lagen om depositionsbankernas verksamhet.

Syftet med fonden är att trygga stabiliteten på finansieringsmarknaden genom att stödja depositionsbanker som råkat i ekonomiska svårigheter, antingen via bankgruppens gemensamma säkerhetsfond eller direkt. Fondens stödåtgärder kan också avse en bank, oberoende av dess storlek, om stabiliteten på finansieringsmarknaden kan rubbas av att bankens

försatts i likvidation eller konkurs.

Enligt paragrafens 2 mom. är det möjligt att bevilja en bankgrupps gemensamma säkerhetsfond stödlån av fondens medel. Med lånemedlen skall säkerhetsfonden stödja banker som har råkat i ekonomiska svårigheter. Lånen kan förenas med specialvillkor som gäller säkerhetsfonden och den stödtagande banken. Det är inte ändamålsenligt att i detalj reglera dessa villkor i lagen utan de skall bestämmas i det enskilda fallet. Fonden kan också ställa borgen för lån som upptas av en bankgrupps säkerhetsfond.

Paragrafens 3 mom. stadgar att fonden kan ge banker som råkat i ekonomiska svårigheter också annat stöd, om detta är motiverat för att trygga en banks verksamhet och stabiliteten på finansieringsmarknaden. Fonden kan bland flera stödformer välja den som är lämpligast i en given situation. Den kan således teckna aktier eller andelar i en bank, ställa borgen för lån som en bank upptar samt bevilja också annat finansieringsstöd.

2 §. *Fondens medel.* Fonden skall enligt förslaget uppbära årsavgifter hos bankerna för att täcka sina verksamhetsutgifter. Sina egentliga stödåtgärder finansierar fonden genom

upplåning i hemlandet och utomlands. För återbetalningen av de stödlån som beviljats av lånemedlen eller annat finansieringsstöd som skall betalas tillbaka svarar den säkerhetsfond eller bank som tagit emot stödet. Den del av de av statens säkerhetsfond upptagna lånens ränte-, amorterings- eller övriga skötselutgifter som det inte är möjligt att finansiera genom indrivning av det beviljade stödet och med fondens övriga tillgångar, skall betalas med anslag som fonden beviljas i statsbudgeten.

3 §. *Fondens förvaltning.* Fonden är en sådan under riksdagens garanti stående fond som avses i 83 § riksdagsordningen. Riksdagen deltar i fondens verksamhet genom sina bankfullmäktige och svarar i sista hand för att fonden har tillräckliga finansiella verksamhetsförutsättningar.

Eftersom fonden är av den typ som stadgas i 83 § riksdagsordningen kan vad som stadgas i lagrummet om riksdagens bankfullmäktige och de revisorer som riksdagen utser tillämpas på tillsynen över fondens förvaltning samt på ordnandet av fondens revision. Enligt förslaget sköter fonden sin ekonomi självständigt.

På behandlingen av fondens ärenden i riksdagen tillämpas 50 § riksdagsordningen, enligt vilken ett i riksdagens arbetsordning angivet permanent specialutskott skall undersöka de under riksdagens garanti stående fondernas tillstånd och vård samt överlämna ett betänkande härom till riksdagen.

I den paragraf som det här är fråga om nämns också fondens förvaltningsorgan, dvs. ett förvaltningsråd, en direktion och en ombudsman.

För beredningen av ärenden i fonden och verkställigheten av fondens beslut behövs ingen heltidsanställd personal, eftersom fonden kan få de uppgifter om bankerna och annan hjälp som den behöver för sin verksamhet från Finlands Bank och bankinspektionen. För att den inte skall uppkomma oklarhet om rätten att anlita Finlands Banks och bankinspektionens personal, lokaler anordningar och data, stadgas i lagen uttryckligen att Finlands Bank och bankinspektionen är skyldiga att bistå fonden.

Ärenden som gäller fonden behandlas i statsrådet av finansministeriet.

4 §. *Förvaltningsråd.* Fondens högsta förvaltningsorgan, dvs. förvaltningsrådet, består av riksdagens bankfullmäktige. Enligt 83 § riksdagsordningen sammanfaller förvaltnings-

rådets mandatperiod med bankfullmäktiges och utgörs således av riksdagens valperiod. Ordförande för förvaltningsrådet är enligt lagen bankfullmäktiges ordförande och vice ordförande är bankfullmäktiges vice ordförande.

Förvaltningsrådet har till uppgift att övervaka fondens förvaltning och verksamhet. Det utser och entledigar också direktionens medlemmar och suppleanter samt godkänner stadgar för fonden. Förvaltningsrådet godkänner fondens budget och bokslut samt beslutar om ansvarsfrihet för direktionens medlemmarna och ombudsmannen. Förvaltningsrådet skall också besluta om fondens interna revision samt, i samband med att det godkänner stadgarna, fastställa direktionens och ombudsmannens uppgifter till den del det inte stadgas om dem i denna lag. Förvaltningsrådet skall också hos statsrådet framställa om upptagande av lån för fondens verksamhet.

5 §. *Direktion.* Till fondens direktion skall höra en ordförande och fem övriga medlemmar. Dessa representerar finansministeriet, bankinspektionen, Finlands Bank och depositionsbankerna. Ordförande och vice ordförande för direktionen utses av förvaltningsrådet i samband med att det utser direktionens medlemmar. Ordföranden och vice ordföranden skall utses bland de direktionens medlemmar som företräder finansministeriet, Finlands Bank och bankinspektionen. Direktionen skall leda fondens verksamhet. För den praktiska skötseln av denna uppgift utser direktionen en ombudsman.

Direktionen skall leda fondens verksamhet. Närmare bestämmelser om direktionens uppgifter ges i fondens stadgar.

Paragrafens 3 mom. stadgar om fondens beslutsfattande och beslutförhet.

6 §. *Ombudsman.* Ombudsmannen utses av direktionen. Ombudsmannen sköter fondens löpande ärenden och verkställigheten av besluten i enlighet med de föreskrifter och anvisningar som förvaltningsrådet och direktionen utfärdar.

7 §. *Bokslut och revision.* Med beaktande av fondens självständighet och karaktären av dess verksamhet skall i bokföringen i tillämpliga delar iakttas bokföringslagen (655/73). Fondens räkenskapsperiod är ett kalenderår.

Revisionen av fondens räkenskaper sköts av de revisorer som riksdagens elektorer utser för revision av de fonder som står under riksdagens garanti.

Enligt paragrafens 2 mom. skall revisionen utföras före utgången av mars året efter räkenskapsåret.

Enligt paragrafens 3 mom. skall revisorerna ge förvaltningsrådet en skriftlig revisionsberättelse, inklusive eventuella anmärkningar som kan påverka fastställandet av resultat- och balansräkningen samt beviljandet av ansvarsfrihet.

8 §. *Jäv.* Om jäv för medlemmarna av förvaltningsrådet, direktionsmedlemmarna och ombudsmannen gäller vad 10 och 11 §§ lagen om förvaltningsförfarande stadgar om jäv för tjänstemän. Enligt 11 § får den som är jävig inte handlägga ett ärende eller vara närvarande vid dess handläggning, utom då jävet på grund av ärendets natur inte kan inverka på avgörandet eller då handläggningen inte kan uppskjutas.

9 §. *Årsavgift.* Fonden skall enligt förslaget varje år hos de banker som hör till fonden uppbära en årsavgift som fastställs av fondens direktion. Årsavgiften skall vägas enligt risktagningen i bankverksamheten och beräknas på enahanda grunder för samtliga banker. I lagen stadgas dessutom att det sammanlagda maximibeloppet av de årsavgifter som uppbärs hos samtliga banker kan utgöra högst en tiotusendedel av det sammanräknade beloppet av de balansomslutningar som senast har fastställts för bankerna. Något minimibelopp stadgas inte för årsavgiften. Under ekonomiskt stabila tider behöver någon årsavgift i praktiken inte uppbäras.

10 §. *Avgiftsfrihet.* Fondens direktion kan besluta att någon årsavgift inte skall uppbäras hos en bank, om dess verksamhet inställts, om den försatts i likvidation eller konkurs eller om dess ekonomiska situation är så svag att banken ser sig tvungen att söka stöd hos sin egen säkerhetsfond eller hos statens säkerhetsfond.

11 §. *Beviljande av stödlån och borgen.* Fonden kan bistå en bank som har råkat i ekonomiska svårigheter genom att bevilja den säkerhetsfond som banken hör till stödlån och ställa borgen. Fonden får bevilja lån och ställa borgen endast på ansökan av en säkerhetsfond. Lån får inte beviljas eller borgen ställas om säkerhetsfondens egna tillgångar räcker för de stödåtgärder som behövs. Dessutom förutsätts att en eller flera banker som hör till säkerhetsfonden har råkat i sådana ekonomiska svårig-

heter att det behövs ett stödlån för att trygga bankverksamheten och stabiliteten på finansieringsmarknaden.

12 §. *Stöd villkor.* I samband med alla beslut om att stödja en säkerhetsfond kan och kommer det i praktiken att ställas villkor som gäller stödtagarens rörelse, förvaltning och övriga angelägenheter. Villkoren kan gälla bl.a. användningen av stödlånet, förstärkning av bankens eget kapital, begränsning av vinstutdelningen, personbyten i bankens ledning och andra saneringsåtgärder. I fondens stödlånebeslut kan också uppställas förpliktelser för den säkerhetsfond som den stödtagande banken hör till.

Enligt paragrafens 2 mom. är det möjligt att helt eller delvis avstå från att driva in ett stödlån eller något annat finansieringsstöd som skall betalas tillbaka. Detta kan i allmänhet ske endast i det fall att en indrivning sannolikt skulle äventyra hela den ifrågavarande bankgruppens verksamhet på ett sätt som hotar finansieringsmarknadens stabilitet. Det är riksdagen som beslutar om avstående från indrivning.

13 §. *Utlåtande.* Innan fonden fattar beslut om en stödåtgärd skall den inhämta Finlands Banks och bankinspektionens utlåtanden.

14 §. *Beslut om stödåtgärder.* En sektion bestående av de direktionsmedlemmar som representerar finansministeriet, Finlands Bank och bankinspektionen, skall besluta om beviljande av lån av fondens medel och om andra stödåtgärder samt om sådana samtycken som avses i 55 § 3 mom. och 56 § 1 mom. lagen om depositionsbankernas verksamhet och om övriga förfaranden i samband med stödåtgärder. Närmare bestämmelser om sektionens uppgifter ges i fondens stadgar. Det anses vara befogat att låta direktionsens tjänstemannamedlemmar besluta om eventuella stödåtgärder och därmed sammanhängande ärenden, eftersom de direktionsmedlemmar som representerar bankerna i praktiken ofta antingen är jäviga eller konkurrenter till den bank som det är fråga om att stödja. På jäv för direktionsmedlemmarna tillämpas lagen om förvaltningsförfarande.

Enligt paragrafens 2 mom. är det direktionsen som beslutar om överlåtelse om aktier som fonden fått i sin besittning med stöd av 1 § 3 mom. När beslut fattas om sådan överlåtelse skall i tillämpliga delar iaktas lagen om

utövande av statens delägar rätt i vissa aktiebolag som bedriver ekonomisk verksamhet (740/91).

15 §. *Upplåning*. Fonden kan uppta lån om dess egna tillgångar inte räcker för att vidta erforderliga stödåtgärder. Fondens lån får sammanräknade med fondens egna tillgångar och borgensförbindelser uppgå till högst 20 000 miljoner mark. Om fondens upplåning och lånevillkoren beslutar statsrådet. Indrivningen av stödlån och annat finansieringsstöd som skall betalas tillbaka till fonden kommer i hög grad att vara beroende av inom vilken tid det är möjligt att sanera den stödtagande bankens verksamhet. Det kommer i många fall inte att vara möjligt att driva in lånen och stöden enligt samma tidtabell som den som fonden är tvungen att rätta sig efter när den betalar avkortningar och räntor på sina egna lån. Med tanke på dessa situationer stadgar 2 mom. att den del av fondens låneskötselutgifter och utgifter förorsakade av borgensförbindelser som det inte är möjligt att betala av fondens medel, skall betalas av anslag i statsbudgeten. Fonden skall återbetala de genom statsbudgeten beviljade medlen till staten på det sätt som statsrådet närmare beslutar.

16 §. *Placering av medel*. Fonden får placera sina medel endast i värdepapper som emitterats av staten och Finlands Bank, om inte finansministeriet tillåter andra placeringsobjekt. Fondens medel skall placeras på ett säkert sätt som tryggar fondens likviditet.

Fondens kassatillgångar skall förvaras på ett konto i Finlands Bank.

17 §. *Partshabilitet*. Fonden föreslås vara en självständig juridisk person. Den kan självständigt kära och svara, förvärva rättigheter och ingå förbindelser.

18 §. *Tystnadsplikt*. Paragrafen stadgar om tystnadsplikt för medlemmarna och suppleanterna i statens säkerhetsfonds förvaltningsråd och direktion samt för ombudsmannen. Något särskilt omnämnande om direktionens sektion har inte medtagits eftersom sektionens medlemmar är samma personer som direktionsmedlemmarna. Tystnadsplikten gäller de offentliga samfundens representanter i dessa organ och de till fonden hörande bankernas representanter när de fullgör uppgifter som stadgas i denna lag, samt de personer som utfört uppdrag för fonden. Tystnadsplikten kvarstår också efter att de i lagen stadgade uppgifterna har fullgjorts eller efter att det förhållande som ett

organs medlem, suppleant, ombudsman eller någon annan person stått i till fonden har upphört.

Paragrafens 2 mom. stadgar om undantag från tystnadsplikten. Myndigheter som har rätt att få uppgifter är utöver de som nämns i momentet bl.a. Finlands Bank, bankspektionen, domstolarna och skattemyndigheterna, i enlighet med respektive författningar och föreskrifter.

19 §. *Brott mot den tystnadsplikt som gäller statens säkerhetsfond*. Paragrafen stadgar straff för brott mot tystnadsplikten. Den tillämpas på personer som inte omfattas av stadgandena om tjänstemän och offentligt anställda arbetstare.

Eftersom det i fråga om ett brott mot tystnadsplikten kan ligga i en parts intresse att undvika en straffprocess med åtföljande publicitet, stadgar förslaget till 2 mom. om begränsning av allmänna åklagarens åtalsrätt.

20 §. *Ikraftträdande*. Lagen föreslås träda i kraft omedelbart efter att den har antagits och stadfäst.

Bankerna skall blivit första gången betala årsavgift till fonden år 1992.

1.2. Lagen om depositionsbankernas verksamhet

48 §. Enligt den gällande lagen är syftet med säkerhetsfonden att trygga deponenternas tillgodohavanden. Enligt förslaget skall detta alltså vara säkerhetsfondernas syfte. De säkerhetsfonder som avses i lagen om depositionsbankernas verksamhet skall samarbeta med den statliga säkerhetsfond som avses i lagen om statens säkerhetsfond, för att trygga stabiliteten i depositionsbankernas verksamhet och deponenternas tillgodohavanden. Eftersom statens säkerhetsfond uttryckligen skall trygga också stabiliteten i depositionsbankernas verksamhet, är det skäl att ändra definitionen av bankgruppsfondernas uppgifter så att den motsvarar definitionen av den statliga säkerhetsfondens uppgifter.

50 §. Till paragrafen skall enligt förslaget fogas ett nytt 2 mom. Enligt det kan den statliga säkerhetsfondens förvaltningsråd utse sin företrädare till en bankgruppsrelaterad säkerhetsfonds delegation och styrelse, i det fall att säkerhetsfonden har beviljats ett stödlån av statens säkerhetsfond. I och med att säkerhets-

fonden kommer att besluta om användningen av de medel som statens säkerhetsfond beviljar är det motiverat att en företrädare för statens säkerhetsfond deltar i beslutsfattandet. På så sätt kan statens säkerhetsfond hålla sig informerad om säkerhetsfondens lånebeslut beträffande enskilda banker samt om de understödda bankernas situation.

51 §. Enligt den gällande lagen skall till säkerhetsfonden årligen uppbäras en garantiavgift som är tillräckligt stor för att trygga deponenternas tillgodohavanden. I och med att förslaget innebär att säkerhetsfonderna uttryckligen skall hjälpa banker som råkat i ekonomiska svårigheter bl.a. med stödlån som beviljas av statens säkerhetsfond, föreslås att garantiavgiftsgrunden ändras så att garantiavgiften täcker också de kostnader som förorsakas av säkerhetsfondens återbetalningsskyldighet.

Garantiavgiftens i 2 mom. stadgade minimibelopp skall enligt förslaget höjas med anledning av att säkerhetsfonden uppgift ändras. Den årliga garantiavgiften skall uppgå till minst en tvåtusendedel och högst en hundraedel av det sammanräknade beloppet av de balansomslutningar som senast har fastställts för de banker som hör till fonden. Garantiavgiftens maximibelopp föreslås således bli höjt från nuvarande 0,5 procent till 1 procent. En garantiavgift som överstiger den nuvarande garantiavgiftens maximibelopp får uppbäras i det fall att säkerhetsfonden har beviljats stödlån från statens säkerhetsfond och en högre avgift förutsätts för att det snabbt skall kunna betalas tillbaka. Bankinspektionen kan ålägga en säkerhetsfond att höja garantiavgiften om den anser att den garantiavgift som delegationen har fastställt inte är tillräckligt stor för att deponenternas tillgodohavanden och de kostnader som förorsakas av säkerhetsfondens övriga förpliktelser skall kunna tryggas.

Beräkningsgrunderna för den i säkerhetsfondens stadgar fastställda årsavgiften skall vara desamma för alla banker som hör till säkerhetsfonden. Garantiavgiften skall enligt förslaget vägas mot riskerna som banken tar i sin verksamhet. De förändringar som skett på finansieringsmarknaden har i förening med internationaliseringen ökat bankernas risktagningmöjligheter. De till en och samma fond hörande bankernas verksamhet kan därför innebära synnerligen varierande risker för fonden. Tidigare byggde bankernas tillväxt på en

relativt stabil ökning av depositionsstocken och de egna kapitalen. De senaste årens kraftigt ökade kreditgivning har dock till stor del möjliggjorts genom andra former av medelanskaffning, bl.a. försäljning i hemlandet och utomlands av olika marknadsinstrument samt utländska bankers depositioner. Den kraftigt ökade skuldsättningen ledde ofta till okontrollerad risktagning i bankernas placeringar och därmed till växande kredit- och borgensförluster. En anpassning av garantiavgiften till de riskerna som banken tar i sin verksamhet kan således grundas på den nämnda skuldsättningsgraden och på strukturen i bankens riskvägda fordringar och placeringar samt förändringarna i dem.

55 §. Till paragrafens 1 mom. föreslås bli fogat ett stadgande enligt säkerhetsfonden kan ställa borgen för lån till en bank som hör till säkerhetsfonden. En förutsättning är att banken har råkat i sådana ekonomiska svårigheter att en borgensförbindelse är nödvändig för att trygga bankens verksamhet.

Till paragrafen föreslås bli fogat ett nytt 3 mom. enligt vilket en säkerhetsfond inte får använda ett stödlån som den fått av statens säkerhetsfond till att ge lån till en bank, om inte direktionen för statens säkerhetsfond givit sitt samtycke därtill. Samtycket förutsätts i detta fall eftersom det är fråga om vidareutlåning av statens medel och eftersom den statliga fonden måste hålla sig informerad om stödobjekten.

56 §. En säkerhetsfonds delegation har enligt den gällande lagen rätt att helt eller delvis avstå från att indriva ett understödslån, om indrivningen är oskälig för den bank som mottagit understödslånet. Det föreslås att till paragrafen fogas ett stadgande om att för sådant avstående erfordras samtycke av direktionen för statens säkerhetsfond, i det fall att säkerhetsfonden har beviljats ett stödlån av statens säkerhetsfond. Eftersom avståendet inverkar på säkerhetsfondens möjligheter att återbeta stödlånet till statens säkerhetsfond, är det motiverat att beslutet om avstående från indrivning inte fattas utan samtycke av statens säkerhetsfond.

56 a §. Enligt lagrummet kan en säkerhetsfond uppta lån för sin verksamhet om de egna tillgångarna inte räcker för beviljande av erforderliga lån eller understöd. De banker som hör till en säkerhetsfond skall enligt förslaget vara skyldiga att bevilja fonden ett sådant lån om en bestämmelse om saken har tagits in i fondens

stadgar. Beviljande av lån kan i detta fall jämföras med bankens skyldighet att betala garantiavgift.

Enligt övergångsstadgandet bestäms garantiavgiften år 1992 i enlighet med lagen av den 28 december 1990.

1.3. Lagen om utlänningsrätt att äga aktier i finsk kreditinrättning och bedriva bankverksamhet i Finland

18 §. Det föreslås att till paragrafens 2 mom. fogas ett stadgande enligt vilket ett filialkontors årsavgift enligt lagen om statens säkerhetsfond (/) skall fastställas på grundval av det sammanräknade beloppet av filialkontorets depositioner från allmänheten.

1.4. Lagen om skatt på inkomst och förmögenhet samt lagen angående stämpelskatt

Statens säkerhetsfond skall enligt förslaget, liksom Jubileumsfonden för Finlands självständighet, som också den är en sådan statlig fond som avses i 83 § riksdagsordningen, vara befriad från att betala skatt på inkomst och förmögenhet samt stämpelskatt.

I det fall att statens säkerhetsfond uppträder som säljare eller köpare av värdepapper, föreslås överlåtelsen vara befriad från stämpelskatt. Vidare föreslås i 51 § 1 mom. en justering av teknisk natur samt fogas till lagrummet ett stadgande enligt vilket ett sådant fordringsbevis skall vara befriat från stämpelskatt som säkerhetsfonden utfärdar till en bank som hör till fonden. Stadgandet följer av den ändring som föreslås i lagen om depositionsbankernas verksamhet, enligt vilken säkerhetsfonden kan uppta lån hos de banker som hör till den.

2. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft omedelbart efter att de godkänts och blivit stadfästa, dock senast i maj 1992.

3. Lagstiftningsordning

Stabiliteten på finansieringsmarknaden är i

sista hand beroende av den offentliga maktens åtgärder. Syftet med det lagstadgande säkerhetsfunds-systemet är framförallt att trygga deponenternas tillgodohavanden. Enligt 1 § i reglementet för Finlands Bank (365/25) ankommer det på Finlands Bank att bevara stabiliteten på finansieringsmarknaden.

I reglementet stadgas att Finlands Bank har till uppgift att upprätthålla stadga och säkerhet i Finlands penningväsen. Detta innebär i praktiken att det i sista hand är Finlands Bank som ansvarar för finansieringsmarknadens stabilitet. Finlands Bank står enligt 73 § regeringsformen under riksdagens garanti och vård. Enligt 83 § riksdagsordningen skall riksdagen tillsätta bankfullmäktige för att utöva inseeendet över Finlands Banks förvaltning och rörelse samt över förvaltningen av de under riksdagens garanti stående fonderna. Härav följer att statens säkerhetsfonds uppgifter i enlighet med 1 § i reglementet för Finlands Bank skall ankomma på bankfullmäktige, genom en i rättsligt hänseende självständig enhet.

Statens säkerhetsfond skall enligt förslaget vara en sådan under riksdagens garanti stående fond som avses i 83 § riksdagsordningen. I sin egenskap av fondens förvaltningsråd kan riksdagens bankfullmäktige anses sköta den tillsynsuppgift som de åläggs enligt 83 § riksdagsordningen. Eftersom den föreslagna lagen inte ålägger bankfullmäktige någon sådan ny uppgift som inte kan anses ankomma på dem med stöd av 83 § riksdagsordningen. Eftersom den föreslagna lagen inte ålägger bankfullmäktige någon sådan ny uppgift som inte kan anses ankomma på dem med stöd av 83 § riksdagsordningen, kan den stiftas i normal lagstiftningsordning.

Enligt lagförslaget har fonden rätt att uppta lån och ingå borgensförbindelser. Enligt 64 § regeringsformen erfordras riksdagens samtycke för upptagande av statslån. Eftersom förslaget innehåller uttryckliga stadganden om upplåningen och dess gränser samt om ställande av borgen, uppfyller det de förutsättningar som 64 § regeringsformen stadgar.

Eftersom fonden skulle vara underställd riksdagens ansvar och övervakning, och således inte skulle inkräkta på riksdagens budgetbefogenheter, behöver inte heller någon komplicerad lagstiftningsordning tillgripas. På grund av de tolkningsmöjligheter som är förknippade med frågan om lagstiftningsordningen anser

regeringen det likväl motiverat att grundlagsutskottets utlåtande i saken införskaflas.

Med stöd av vad som anförs ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag om statsns säkerhetsfond

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Fondens uppgift

För att trygga stabiliteten i depositionsbankernas verksamhet och deponenternas tillgodohavanden finns statsns säkerhetsfond som nedan kallas fonden. Till fonden hör depositionsbankerna och utländska kreditinstituts filialkontor som tar emot depositioner från allmänheten. Dessa kallas nedan banker.

Av fondens medel kan affärsbankernas och Postbanken Ab:s säkerhetsfond, sparbankernas säkerhetsfond och andelsbankernas säkerhetsfond i enlighet med denna lag beviljas lån på specialvillkor (*stödlån*). Fondens kan vidare ställa borgen för lån som upptas av säkerhetsfonderna.

Fonden kan också teckna aktier och andelar i en bank som hör till fonden, ställa borgen för lån som upptas av banken och bevilja annat finansieringsstöd, om sådant behövs för att trygga bankens verksamhet och stabiliteten på finansieringsmarknaden.

2 §

Fondens medel

Till fonden hör de medel som inflyter av fondens verksamhet och de medel som beviljas fonden i statsbudgeten.

3 §

Fondens förvaltning

Fonden är en sådan under riksdagens garanti stående fond som avses i 83 § riksdagsordningen. Dess förvaltning sköts av ett förvaltningsråd, en direktion och en ombudsman.

Finlands Bank och bankinspektionen biträder fonden vid skötseln av dess uppgifter.

Ärenden som gäller fonden behandlas i statsrådet av finansministeriet.

4 §

Förvaltningsråd

Fondens förvaltningsråd utgörs av riksdagens bankfullmäktige. Ordförande för förvaltningsrådet är bankfullmäktiges ordförande och vice ordförande bankfullmäktiges vice ordförande.

Förvaltningsrådet skall övervaka fondens förvaltning och verksamhet. Förvaltningsrådet skall i synnerhet

- 1) utse och entlediga direktionens medlemmar och suppleanter samt förordna ordförande och vice ordförande för direktionen,
- 2) godkänna fondens stadgar,
- 3) fastställa fondens årliga budget samt dess resultat- och balansräkning,
- 4) hos statsrådet framställa om upptagande av lån för fondens verksamhet,
- 5) besluta hur fondens interna revision skall ordnas,
- 6) besluta om ansvarsfrihet för direktionen och ombudsmannen samt
- 7) behandla övriga ärenden som direktionen lägger fram.

5 §

Direktion

Fondens direktion har en ordförande och fem övriga medlemmar som utses för fyra år i sänder. Medlemmarna skall ha personliga suppleanter. Finansministeriet, bankinspektionen, Finlands Bank och de till fonden hörande bankerna skall vara representerade i direktionen. Direktionens ordförande och vice ordförande skall utses bland de medlemmar som

representerar finansministeriet, Finlands Bank och banksinspektionen.

Direktionen skall leda fondens verksamhet. Om direktionens uppgifter bestäms närmare i fondens stadgar.

Direktionen är beslutför då ordföranden och två andra medlemmar är närvarande. Ärendena avgörs med enkel majoritet. Faller rösterna lika, avgör ordförandens röst.

6 §

Ombudsman

Ombudsmannen har till uppgift att sköta fondens förvaltning enligt förvaltningsrådets och direktionens föreskrifter och anvisningar.

Ombudsmannen utnämns av direktionen.

7 §

Bokslut och revision

I fondens bokföring skall bokföringslagen (655/73) iakttas i tillämpliga delar. Fondens räkenskapsperiod är kalenderåret.

Om de revisorer som skall utses för granskningen av fondens förvaltning och räkenskaper stadgas i 83 § riksdagsordningen.

Revision av fonden utförs årligen före utgången av mars året efter räkenskapsåret.

Revisorerna skall till förvaltningsrådet överlämna en skriftlig revisionsberättelse som innehåller utlåtanden om fastställande av resultat- och balansräkningen och om beviljande av ansvarsfrihet samt ett förslag till åtgärder som gäller fondens resultat samt eventuella anmärkningar som kan påverka fastställandet av resultat- och balansräkningen och beviljandet av ansvarsfrihet.

8 §

Jäv

Om jäv för medlemmarna av förvaltningsrådet, direktionens medlemmar och suppleanter samt ombudsmannen gäller vad 10 § 1 och 2 mom. samt 11 § lagen om förvaltningsförfarande (598/82) stadgar om jävsgrunder och verkan av jäv.

9 §

Årsavgift

De banker som hör till fonden skall årligen betala en årsavgift som kan utgöra högst en

tiotusendedel av det sammanräknade beloppet av de balansomslutningar som senast har fastställts för de banker som hör till fonden. Årsavgiftens storlek per bank fastställs av fondens direktion. Årsavgiften skall vägas mot de risker som banken tar i sin verksamhet och beräkningsgrunderna skall vara desamma för alla banker som hör till fonden.

10 §

Avgiftsfrihet

Direktionen kan besluta att någon årsavgift inte uppbärs hos en bank som hör till fonden i det fall att banken har inställt sin verksamhet, blivit försatt i likvidation eller konkurs eller om bankens ekonomiska tillstånd annars förutsätter det.

11 §

Beviljande av stödlån och borgen

Stödlån och borgen beviljas på ansökan av affärsbankernas och Postbanken Ab:s säkerhetsfond, sparbankernas säkerhetsfond eller andelsbankernas säkerhetsfond. En förutsättning för beviljande av lån och borgen är att en eller flera av de banker som hör till den ansökande säkerhetsfonden har råkat i sådana ekonomiska svårigheter att det föreligger behov av understödslån eller understöd ur den ifrågavarande säkerhetsfonden, för att bankens verksamhet och stabiliteten på finansieringsmarknaden skall kunna tryggas, och att säkerhetsfondens egna tillgångar inte räcker för ändamålet.

12 §

Stöd villkor

Stödlån och andra stödåtgärder kan förenas med villkor som gäller både den stödtagande säkerhetsfonden och den banks verksamhet och förvaltning som skall stödjas.

Ett stödlån och något annat återbetalbart finansieringsstöd kan lämnas helt eller delvis oindrivet, om riksdagen så beslutar.

13 §

Utlåtande

Fonden skall innan stödlån beviljas eller beslut fattas om andra stödåtgärder inhämta

utlåtanden av Finlands Bank och bankinspektionen.

14 §

Beslut om stödåtgärder

Om lån av fondens medel och andra stödåtgärder, om sådant samtycke som avses i 55 § 3 mom. och 56 § 1 mom. lagen om depositionsbankernas verksamhet samt om andra ärenden i samband med stödåtgärder beslutar en inom direktionen tillsatt sektion till vilken hör de direktionsmedlemmar som representerar finansministeriet, Finlands Bank och bankinspektionen.

Om överlåtelse av aktier som fonden förvärvat med stöd av 1 § 3 mom. beslutar direktionen.

15 §

Upplåning

Fonden kan ta upp lån för sin verksamhet, om dess egna tillgångar inte räcker för erforderliga stödlån eller för andra sådana stödåtgärder som avses i denna lag. Lånebeloppet får sammanräknat med fondens egna tillgångar och borgensförbindelser uppgå till högst 20 000 miljoner mark. Motvärdet av lån i utländsk valuta räknas enligt den säljkurs som Finlands Bank noterade för valutan när lånet togs. Om upptagande av lån och lånevillkoren beslutar statsrådet.

Om fondens tillgångar inte räcker för betalning av lånen, räntorna på dem och för övriga låneutgifter eller för fullgörande av fondens borgensförpliktelser, skall det bristande beloppet betalas av ett anslag som tas in i statsbudgeten.

Om riksdagen inte har beslutat något annat i samband med behandlingen av statsbudgeten skall fonden på det sätt som statsrådet beslutar betala tillbaka de med stöd av 2 mom. beviljade medlen till staten.

16 §

Placering av medel

Fonden får placera sina medel i värdepapper som emitterats av staten eller Finlands Bank. Med finansministeriets tillstånd får fonden placera medel även på annat sätt.

Fondens kassatillgångar skall hållas på ett konto i Finlands Bank.

17 §

Partshabilitet

Fonden kan förvärva rättigheter, ingå förbindelser samt vara part vid domstolar och andra myndigheter.

18 §

Tystnadsplikt

Den som är medlem av fondens förvaltningsråd, medlem eller suppleant i direktionen eller ombudsman eller som fullgör uppdrag för dessa, är skyldig att hålla hemligt vad han i sin syssla fått veta om en banks, dess kunds eller någon annans ekonomiska ställning eller en enskilds personliga angelägenheter eller affärs- eller yrkeshemlighet, om inte den till vars förmån tystnadsplikten gäller ger sitt samtycke till att saken får yppas.

De uppgifter som avses i 1 mom. har fonden rätt att överlämna till åklagar- eller polismyndigheter för brottsutredning samt till andra myndigheter som enligt lag har rätt att få sådana uppgifter.

19 §

Brott mot den tystnadsplikt som gäller statens säkerhetsfond

Den som bryter mot den tystnadsplikt som stadgas i 18 § 1 mom. skall dömas till böter eller fängelse i högst sex månader för brott mot den tystnadsplikt som gäller statens säkerhetsfond. På en tjänstemans eller en offentligt anställd arbetstagares brott mot tystnadsplikten skall likväld tillämpas 40 kap. 5 § strafflagen.

Allmän åklagare får inte väcka åtal för ett brott som avses i 1 mom., om endast enskild rätt har blivit kränkt och den till vars förmån tystnadsplikten gäller inte har anmält brottet till åtal.

20 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1992. Den årsavgift som nämns i 9 § skall första gången betalas för kalenderåret 1992.

2.

L a g**om ändring av lagen om depositionsbankernas verksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 december 1990 om depositionsbankernas verksamhet (1268/90) 48 § 1 mom., 51 § 1—3 mom., 55 § och 56 § 1 mom. samt fogas till 50 § ett nytt 2 mom. och till lagen en ny 56 a § som följer:

48 §

För att trygga stabiliteten i depositionsbankernas verksamhet och deponenternas tillgodohavanden skall varje affärsbank och Postbanken Ab höra till affärsbankernas och Postbanken Ab:s säkerhetsfond, varje sparbank till sparbankernas säkerhetsfond och varje andelsbank till andelsbankernas säkerhetsfond.

50 §

Om en säkerhetsfond har beviljats stödlån enligt lagen om statens säkerhetsfond (/), har förvaltningsrådet för statens säkerhetsfond rätt att till dess delegation och styrelse utse en extra medlem som representerar statens säkerhetsfond.

51 §

En bank som hör till säkerhetsfonden skall årligen betala en garantiavgift som fastställs av delegationen och är tillräckligt stor med tanke på tryggande av deponenternas tillgodohavanden och uppfyllande av säkerhetsfondens övriga förpliktelser.

Garantiavgiften skall vägas mot de risker som banken tar i sin verksamhet. Grunderna för beräkning av garantiavgiften skall vara desamma för alla banker som hör till säkerhetsfonden. De garantiavgifter som säkerhetsfonden årligen uppbär skall sammanlagt utgöra minst en tvåtusendedel och högst en hundraedel av det sammanräknade beloppet av de balansomslutningar som senast har fastställts för de banker som hör till fonden.

Garantiavgiften skall godkännas av bankinspektionen. Denna kan ålägga säkerhetsfonden att höja garantiavgiften, om den anser att den garantiavgift som delegationen har fastställt inte är tillräckligt stor för att deponenternas

tillgodohavanden och säkerhetsfondens övriga förpliktelser skall kunna tryggas.

55 §

En bank som hör till säkerhetsfonden kan beviljas understödslån eller understöd av fondens medel, om banken har råkat i sådana ekonomiska svårigheter att understödslån eller understöd måste beviljas för att dess verksamhet skall kunna tryggas. Säkerhetsfonden kan också ställa borgen för lån som upptas av en bank som hör till säkerhetsfonden.

Fusioneras en bank som avses i 1 mom. med en annan bank, kan understödslån eller understöd även beviljas den övertagande banken.

Har säkerhetsfonden beviljats stödlån som avses i 50 § 2 mom., skall samtycke av direktionen för statens säkerhetsfond erhållas för att en bank skall få beviljas understödslån eller understöd av dessa lånemedel.

56 §

Säkerhetsfondens delegation har rätt att på framställning av styrelsen helt eller delvis avstå från att driva in ett understödslån, om indrivningen är oskäligen för den bank som har mottagit lånet. Har säkerhetsfonden beviljats sådant stödlån som avses i 50 § 2 mom. får delegationen avstå från indrivning endast med samtycke av direktionen för statens säkerhetsfond.

56 a §

Säkerhetsfonden kan på det sätt som bestäms i stadgarna ta upp lån för sin verksamhet, om dess egna tillgångar inte räcker för beviljande av sådana understödslån eller understöd som avses i denna lag. I säkerhetsfondens

stadgar kan också tas in en bestämmelse om de till säkerhetsfonden hörande bankernas skyldighet att bevilja säkerhetsfonden lån för att den skall kunna uppfylla sina förpliktelser.

Denna lag träder i kraft den 1992.
Stadgandet i 51 § 2 mom. tillämpas till den 31 december 1992 sådant det lyder i lag av den 28 december 1990 (1268/90).

3.

Lag

om ändring av 18 § lagen om utlännings rätt att äga aktier i finsk kreditinrättning och bedriva bankverksamhet i Finland

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 18 § 2 mom. lagen den 31 augusti 1978 om utlännings rätt att äga aktier i finsk kreditinrättning och bedriva bankverksamhet i Finland (684/78), sådant det lyder i lag av den 28 december 1990 (1282/90), som följer:

18 §

Den garantiavgift som skall betalas till säkerhetsfonden och den årsavgift som skall betalas till statens säkerhetsfond enligt lagen

om statens säkerhetsfond (/) fastställs på basis av det sammanlagda beloppet av allmänhetens depositioner i filialkontoret.

Denna lag träder i kraft den 1992.

4.

Lag

om ändring av 16 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 16 § 1 mom. 1 punkten lagen den 29 december 1988 om skatt på inkomst och förmögenhet, sådant detta lagrum lyder i lag av den 28 december 1990 (1343/90), som följer:

16 §

Fria från skatt på såväl inkomst som förmögenhet är

1) Finlands Bank, Helsingfors universitet, Oy Yleisradio Ab, Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden, Nordiska miljöfinansieringsbolaget, Kera Ab, Fonden för Industriellt Utvecklingsarbete Ab, Finlands Exportkre-

dit Ab, Ekokem Oy Ab, Jubileumsfonden för Finlands självständighet och statens säkerhetsfond,

Denna lag träder i kraft den 1992.
Lagen skall första gången tillämpas vid en beskattning som verkställs för år 1992.

5.

Lag om ändring av lagen angående stämpelskatt

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 2 §, 51 § 1 mom. och 57 § 1 mom. lagen den 6 augusti 1943 angående stämpelskatt (662/43), av dessa lagrum 2 § sådan den lyder i lag av den 15 februari 1991 (341/91), 51 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 20 december 1991 (1555/91) samt 57 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 11 december 1987 (976/87) som följer:

2 §

Befriade från att betala stämpelskatt är, utöver vad som stadgas nedan, staten och dess inrättningar, med undantag av affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk (627/87), folkpensionsanstalten, Kera Ab, Fonden för Industriellt Utvecklingsamarbete Ab, Finlands Bank, Jubileumsfonden för Finlands självständighet och statens säkerhetsfond samt i tjänsteangelägenheter statens myndigheter.

51 §

Befriat från stämpelskatt, som skall betalas då fordringsbevis utfärdas eller in-teckning söks är fordringsbevis, mot vilket av statsmedel eller ur någon statlig fond utges lån eller vilket utfärdas till en kommun, kommunal fond, depositionsbank, kreditinstitut som nämns i lagen om finansieringsverksamhet eller till en utländsk kreditinrättnings filialkontor i Finland för lån som beviljats av statsmedel eller ur någon statlig fond. Befriat från stämpelskatt är även ett fordringsbevis för ett sådant lån vilket en säkerhetsfond som avses i 48 § lagen om depositionsbankernas verksamhet (1268/90) be-

viljar en bank eller ett utländskt kreditinstituts filial som hör till säkerhetsfonden eller vilket en bank eller ett utländskt kreditinstituts filial beviljar sin säkerhetsfond eller vilket en andelsbank beviljar Andelsbankernas Centralbank Ab eller vilket en sparbank beviljar Sparbankernas Centralaktiebank. Likaså är fordringsbevis över lån som har beviljats för bostadsbyggande av folkpensionsanstaltens medel, över lån som beviljats enligt landsbygdsnäringslagen, över lån som avses i lagen om studiestöd (28/72) samt över lån som beviljats av Kera Ab:s medel befriade från stämpelskatt.

57 §

Överlåtelse av värdepapper är fri från stämpelskatt, om finska staten, folkpensionsanstalten, Kera Ab, statens säkerhetsfond eller Finlands Bank är köpare eller säljare och överlåtelsen i sistnämnda fall sker för bankens egen eller statens räkning.

Denna lag träder i kraft den 1992.

Helsingfors den 27 mars 1992

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Finansminister *Iiro Viinanen*

2.

Lag**om ändring av lagen om depositionsbankernas verksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 december 1990 om depositionsbankernas verksamhet (1268/90) 48 § 1 mom., 51 § 1—3 mom., 55 § och 56 § 1 mom. samt

fogas till 50 § ett nytt 2 mom. och till lagen en ny 56 a § som följer:

Gällande lydelse

48 §

För att trygga deponenternas tillgodohavanden skall varje affärsbank och Postbanken Ab höra till affärsbankernas och Postbanken Ab:s säkerhetsfond, varje sparbank till sparbankernas säkerhetsfond och varje andelsbank till andelsbankernas säkerhetsfond.

50 §

51 §

En bank som hör till säkerhetsfonden skall årligen betala en garantiavgift som fastställs av delegationen och är tillräckligt stor med tanke på tryggandet av deponenternas tillgodohavanden.

Grunderna för beräkning av garantiavgiften skall vara desamma för alla banker som hör till säkerhetsfonden. De garantiavgifter som säkerhetsfonden årligen uppstår skall sammanlagt utgöra minst en tiotusendedel och högst en tvåhundrededel av det sammanräknade beloppet av de balansomslutningar som senast har fastställts för de banker som hör till fonden.

Föreslagen lydelse

48 §

För att trygga stabiliteten i depositionsbankernas verksamhet och deponenternas tillgodohavanden skall varje affärsbank och Postbanken Ab höra till affärsbankernas och Postbanken Ab:s säkerhetsfond, varje sparbank till sparbankernas säkerhetsfond och varje andelsbank till andelsbankernas säkerhetsfond.

50 §

Om en säkerhetsfond har beviljats stödlån enligt lagen om statens säkerhetsfond (|), har förvaltningsrådet för statens säkerhetsfond rätt att till dess delegation och styrelse utse en extra medlem som representerar statens säkerhetsfond.

51 §

En bank som hör till säkerhetsfonden skall årligen betala en garantiavgift som fastställs av delegationen och är tillräckligt stor med tanke på tryggande av deponenternas tillgodohavanden och uppfyllande av säkerhetsfondens övriga förpliktelser.

Garantiavgiften skall vägas mot de risker som banken tar i sin verksamhet. Grunderna för beräkning av garantiavgiften skall vara desamma för alla banker som hör till säkerhetsfonden. De garantiavgifter som säkerhetsfonden årligen uppstår skall sammanlagt utgöra minst en tvåtusendedel och högst en etthundraedel av det sammanräknade beloppet av de balansomslutningar som senast har fastställts för de banker som hör till fonden.

Gällande lydelse

Garantiavgiftens belopp skall godkännas av bankinspektionen. Denna kan ålägga säkerhetsfonden att höja garantiavgiften, om den anser att den garantiavgift som delegationen har fastställt inte är tillräckligt stor att deponenternas tillgodohavanden skall kunna tryggas.

55 §

En bank som hör till säkerhetsfonden kan beviljas understödslån eller understöd av fondens medel, om banken har råkat i sådana ekonomiska svårigheter att understödslån eller understöd måste beviljas för att dess verksamhet skall kunna tryggas.

Fusioneras en bank som avses i 1 mom. med en annan bank, kan understödslån eller understöd även beviljas den övertagande banken.

56 §

Säkerhetsfondens delegation har rätt att på framställning av styrelsen helt eller delvis avstå från att driva in ett understödslån, om indrivningen är oskäligen för den bank som har mottagit lånet.

Föreslagen lydelse

Garantiavgiften skall godkännas av bankinspektionen. Denna kan ålägga säkerhetsfonden att höja garantiavgiften, om den anser att den garantiavgift som delegationen har fastställt inte är tillräckligt stor för att deponenternas tillgodohavanden och säkerhetsfondens övriga förpliktelser skall kunna tryggas.

55 §

En bank som hör till säkerhetsfonden kan beviljas understödslån eller understöd av fondens medel, om banken har råkat i sådana ekonomiska svårigheter att understödslån eller understöd måste beviljas för att dess verksamhet skall kunna tryggas. *Säkerhetsfonden kan också ställa borgen för lån som upptas av en bank som hör till säkerhetsfonden.*

Fusioneras en bank som avses i 1 mom. med en annan bank, kan understödslån eller understöd även beviljas den övertagande banken.

Har säkerhetsfonden beviljats stödlån som avses i 50 § 2 mom., skall samtycke av direktionen för statens säkerhetsfond erhållas för att en bank skall få beviljas understödslån eller understöd av dessa lånemedel.

56 §

Säkerhetsfondens delegation har rätt att på framställning av styrelsen helt eller delvis avstå från att driva in ett understödslån, om indrivningen är oskäligen för den bank som har mottagit lånet. *Har säkerhetsfonden beviljats sådant stödlån som avses i 50 § 2 mom. samtycke av direktionen för statens säkerhetsfond får delegationen avstå från indrivning endast med.*

56 a §

Säkerhetsfonden kan på det sätt som föreskrivs i stadgarna ta upp lån för sin verksamhet, om dess egna tillgångar inte räcker för beviljande av sådana understödslån eller understöd som avses i denna lag. I säkerhetsfondens stadgar kan också tas in en bestämmelse om de till säkerhetsfonden hörande bankernas skyldighet att bevilja säkerhetsfonden lån för att den skall kunna uppfylla sina förpliktelser.

Denna lag träder i kraft den

1992.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Lagens 51 § 2 mom. tillämpas till den 31 december 1992 sådant det lyder i lag av den 28 december 1990 (1268/90).

3.

Lag

om ändring av 18 § lagen om utlännings rätt att äga aktier i finsk kreditinrättning och bedriva bankverksamhet i Finland

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 18 § 2 mom. lagen den 31 augusti 1978 om utlännings rätt att äga aktier i finsk kreditinrättning och bedriva bankverksamhet i Finland (684/78), sådant det lyder i lag av den 28 december 1990 (1282/90), som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

18 §

18 §

Den garantiavgift som skall betalas till säkerhetsfonden fastställs på basis av det sammanlagda beloppet av allmänhetens depositioner i filialkontoret.

Den garantiavgift som skall betalas till säkerhetsfonden *och den årsavgift som skall betalas till statens säkerhetsfond enligt lagen om statens säkerhetsfond (/)* fastställs på basis av det sammanlagda beloppet av allmänhetens depositioner i filialkontoret.

Denna lag träder i kraft den _____ *1992.*

4.

Lag

om ändring av 16 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 16 § 1 mom. 1 punkten lagen den 29 december 1988 om skatt på inkomst och förmögenhet, sådant detta lagrum lyder i lag av den 28 december 1990 (1343/90), som följer:

Gällande lydelse

16 §

Fria från skatt på såväl inkomst som förmögenhet är

1) Finlands Bank, Helsingfors universitet, Oy Yleisradio Ab, Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden, Nordiska miljöfinansieringsbolaget, Utvecklingsområdesfonden Ab, Fonden för Industriellt Utvecklingssamarbete Ab, Finlands Exportkredit Ab, Ekokem Oy Ab och Jubileumsfonden för Finlands självständighet,

Föreslagen lydelse

16 §

Fria från skatt på såväl inkomst som förmögenhet är

1) Finlands Bank, Helsingfors universitet, Oy Yleisradio Ab, Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden, Nordiska miljöfinansieringsbolaget, Kera Ab, Fonden för Industriellt Utvecklingssamarbete Ab, Finlands Exportkredit Ab, Ekokem Oy Ab, Jubileumsfonden för Finlands självständighet och *statens säkerhetsfond*,

Denna lag träder i kraft den 1992.
Lagen skall första gången tillämpas vid en
beskattning som verkställs för år 1992.

5.

Lag**om ändring av lagen angående stämpelskatt**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 2 §, 51 § 1 mom. och 57 § 1 mom. lagen de 6 augusti 1943 angående stämpelskatt (662/43), av dessa lagrum 2 § sådan den lyder i lag av den 15 februari 1991 (341/91), 51 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 20 december 1991 (1555/91) samt 57 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 11 december 1987 (976/87) som följer:

Gällande lydelse

2 §

Befriade från att betala stämpelskatt är, utöver vad som stadgas nedan, staten och dess inrättningar, med undantag av affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk (627/87), folkpensionsanstalten, Utvecklingsområdesfonden Ab, Fonden för Industriellt Utvecklings-samarbete Ab, Finlands bank och Jubileumsfonden för Finlands självständighet samt i tjänsteangelägenheten statens myndigheter.

51 §

Befriat från stämpelskatt, som skall betalas då fordringsbevis utfärdas eller inteckning söks, är fordringsbevis, mot vilket av statsmedel eller ur någon statlig fond utges lån eller vilket utfärdas till en kommun, kommunal fond, depositionsbank, kreditinstitut som nämns i lagen om finansieringsverksamhet eller till en utländsk kreditinrättnings filialkontor i Finland för lån som beviljats av statsmedel eller ur någon statlig fond. Även fordringsbevis får ett sådant lån som en andelsbank utfärdar till andelsbankernas säkerhetsfond eller till Andelsbankernas Centralbank Ab eller en sparbank till sparbankernas säkerhetsfond eller till Sparbankernas Centralaktiebank eller som en affärsbank, Postbanken Ab eller en utländsk kreditinrättnings filialkontor i Finland Utfärdar till affärsbankernas och Postbanken Ab:s säkerhetsfond, är befriat från stämpelskatt. Likaså är fordringsbevis över lån som har beviljats för bostadsbyggande av folkpensionsanstaltens medel, över lån som beviljats enligt landsbygdsnäringslagen, över lån som avses i lagen om studiestöd (28/72) samt över lån som

Föreslagen lydelse

2 §

Befriade från att betala stämpelskatt är, utöver vad som stadgas nedan, staten och dess inrättningar, med undantag av affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk (627/87), folkpensionsanstalten, Kera Ab, Fonden för Industriellt Utvecklingssamarbete Ab, Finlands bank, Jubileumsfonden för Finlands självständighet och *statens säkerhetsfond* samt i tjänsteangelägenheter statens myndigheter.

51 §

Befriat från stämpelskatt, som skall betala då fordringsbevis utfärdas eller inteckning söks är fordringsbevis, mot vilket av statsmedel eller ur någon statlig fond utges lån eller vilke utfärdas till en kommun, kommunal fond depositionsbank, kreditinstitut som nämns i lagen om finansieringsverksamhet eller till en utländsk kreditinrättnings filialkontor i Finland för lån som beviljats av statsmedel eller ur någon statlig fond. *Befriat från stämpelskatt är även ett fordringsbevis för ett sådant lån vilket en säkerhetsfond som avses i 48 § lagen om depositionsbankernas verksamhet (1268/90) beviljar en bank eller ett utländskt kreditinstitut filial som hör till säkerhetsfonden eller vilket en bank eller ett utländskt kreditinstitut beviljar sin säkerhetsfond eller vilket en andelsbank beviljar Andelsbankernas Centralbank Ab eller vilket en sparbank beviljar Sparbankernas Centralaktiebank.* Likaså är fordringsbevis över lån som har beviljats för bostadsbyggnad av folkpensionsanstaltens medel, över lån som beviljats enligt landsbygdsnäringslagen, över lån som avses i lagen om studiestöd (28/7

Gällande lydelse

beviljats av Utvecklingsområdesfonden Ab:s medel befriade från stämpelskatt.

57 §

Överlåtelse av värdepapper är fri från stämpelskatt, om finska staten, folkpensionsanstalten, Utvecklingsområdesfonden Ab eller Finlands Bank är köpare eller säljare och överlåtelsen i sistnämnda fall sker för bankens egen eller statens räkning.

Föreslagen lydelse

samt över lån som beviljats av Kera Ab:s medel befriade från stämpelskatt.

57 §

Överlåtelse av värdepapper är fri från stämpelskatt, om finska staten, folkpensionsanstalten, Kera Ab, *statens säkerhetsfond* eller Finlands Bank är köpare eller säljare och överlåtelsen i sistnämnda fall sker för bankens egen eller statens räkning.

Denna lag träder i kraft den
 1992.
